

## Zapovězene

Tisíc let od ráje

(Toužim se setkat s duchem davneho milence,  
ktery zemřel dřív, než se zrodil Bůh lasky)

Nechal jsem  
kůru stromů  
Laskat kůzi mrtvých  
a snil o Zapovězenem

"Pojď se mnou  
do naruče z větvi  
v noci přilís krásně pro život"  
V noci, kdy stromy mluví  
A ja jim rozumím

Tolik nadherných okamžiků, v jedine chvíli,  
kdy jsme splynuli se Zemi  
a dali jí svou touhu,  
Jak selmy milující kořist,  
Jak ruce bořící betonový svět,  
Jak oči zrozene z větru

Vracím se k te, která ma tisíce jmen  
k demonu měsíčního světla  
a zapovězeného milování.  
Anděl plný bolesti,  
Ktery umírá aby se zrodil Bůh lasky